

Перспектива

ЕНЕРГОАТОМ

Працюємо для Перемоги!

ХАЕС КННРР

№36 (1664) 8 вересня 2023 року

ХАЕС КННРР

КОЛЕКТИВ ХАЕС ВЧЕРГОВЕ ПЕРЕДАВ АВТОМОБІЛЬ ТА ОБЛАДНАННЯ НА ПОТРЕБИ ВІЙСЬКОВИХ

Щомісяця патріотично налаштовані працівники Хмельницької АЕС перераховують власні кошти на потреби захисників України. Частина з них спрямовується на мультивалютний рахунок ЗСУ, за іншу частину грошей волонтери закупляють вкрай необхідне обладнання, яке рятує не одне життя наших боронителів. Нещодавно під час візиту президента «Енергоатому» Петра Котіна на Хмельницьку АЕС атомники передали військовим чергове авто та важливі прилади і технічні засоби, придбані за кошти працівників ХАЕС та ППО ДП «НАЕК «Енергоатом».

2 стор.

ВТРАТИ

НЕТІШИН ПОПРОЩАВСЯ ІЗ ГЕРОЯМИ – ОЛЕКСАНДРОМ ДЕРКАЧУКОМ І ЮРІЄМ САМКОВСЬКИМ

2 вересня громада міста енергетиків провела в останню дорогу свого захисника – Олександра Деркачука. Загиблого нетішинцю було 36 років. Солдат, гранатометник механізованої роти в/ч А4574 загинув за Україну 31 серпня на західних околицях Бахмута Донецької області. Чоловік мав багато планів на майбутнє: придбав земельну ділянку, щоб побудувати дім, мріяв створити сім'ю. Але війна зруйнувала все...

В шість років Олександр та двоє його братів залишилися без батька, хлопців виховували мати та бабуся. Олександр Деркачук закінчив Нетішинський професійний ліцей, здобув фах електроварника. Тривалий час працював за професією у Польщі. Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, його брата забрали на війну. І Олександр, не вагаючись, повернувся додому, аби також йти захищати країну від ворога.

Рік тому, 2 вересня, його мобілізували. Він одним із перших пройшов навчання у Великобританії, воював на Бахмутському напрямку, був двічі поранений. Після реабілітації 22 серпня знову став у стрій. За бойові заслуги Олександр Деркачук відзначений високою державною нагородою – «Золотим хрестом» від головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного.

Панахиду за загиблим воїном відслужили священники храмів Православної церкви України, греко-католицької та римо-католицької церков на чолі з архимандритом Владиславом (Федотовим), настоятелем Собору Святого Архистратига Божого Михаїла та Архангела Гавриїла.

«І знову у щирій скорботі ми зустрічаємо полеглого воїна, воїна з чистим серцем Олександра. Він віддав найдорожче – своє життя за кожного з нас, щоб ми могли жити під мирним небом. Протягом усієї нашої історії ми боролися за незалежність, і нині знову, у XXI столітті, ми мусимо брати до рук зброю і відстоювати свої кордони. Маємо про це пам'ятати і молитися за наших воїнів. Без сина залишилась мати Галина, без брата – брати Микола та Сергій, племінники втратили дядька», – сказав отець Богдан Павлюк, настоятель храму Святої Параскеви П'ятниці ПЦУ.

Чин похорону відбувся у Соборі Святого Архистратига Михаїла та Архангела Гавриїла (ПЦУ). Вічна шана і пам'ять Герою!

У вівторок, 5 вересня, Нетішинська громада у глибокій скорботі попрощалася з Героєм Юрієм Самковським.

34-річний захисник був солдатом, інспектором прикордонної служби 2-ї категорії, водієм 2-го відділення силової підтримки відділу силової підтримки Національної академії Державної прикордонної служби України. Він загинув 2 вересня на лінії фронту на Донеччині внаслідок скиду вибухового пристрою з ворожого безпілотної.

Юрій Самковський народився у селі Романіни на Славутчині. Згодом родина перебралася до Нетішина. Закінчив першу школу. Після 9 класу вступив до Острозького військового ліцею. Згодом опанував фах юриста у Національному університеті «Острозька академія». Після строкової військової служби працював у правоохоронних органах в Острозі та Славуті. Дев'ять років був далекобійником за кордоном. Але у перші дні повномасштабного вторгнення повернувся захищати Україну. Спершу вступив до лав місцевої тероборони, а через два тижні пішов до війська добровольцем.

...У рідному місті Герой залишив у скорботі матір Тамару, при надії дружину Іванну, двох донечок.

Панахиду за загиблим воїном відслужили священники храмів Православної церкви України, греко-католицької та римо-католицької церков на чолі з архимандритом Владиславом (Федотовим), настоятелем Собору Святого Архистратига Божого Михаїла та Архангела Гавриїла. Долучився до панахиди й капелан Національної академії Державної прикордонної служби Діонісій Ткаченко.

«Коли почалося повномасштабне вторгнення, Юрій був за кордоном. Ми чудово розуміємо, що він міг би там і залишитися. Але він повернувся, щоб захищати свій рідний дім, свою родину, країну, націю, свій народ...», – зауважив капелан Діонісій Ткаченко. Свій виступ він завершив словами письменника Івана Франка: «Не ридати, а добувати хоч синам, а не собі, перемогу в боротьбі».

Слово взяв і побратим загиблого, полковник Юрій Небельський: «На початку березня 2022 року Юрій вступив до лав Державної прикордонної служби. Ми разом виконували бойові завдання спочатку на Житомирщині, потім на Сумщині, Донеччині... Юра був достойним сином, чоловіком, батьком, який, жертвуючи власним життям, виконував бойові завдання, показував приклад і робив усе можливе, щоб наблизити Перемогу. Але, на жаль, загинув як справжній патріот своєї держави. Спочивай з Богом, Герою!».

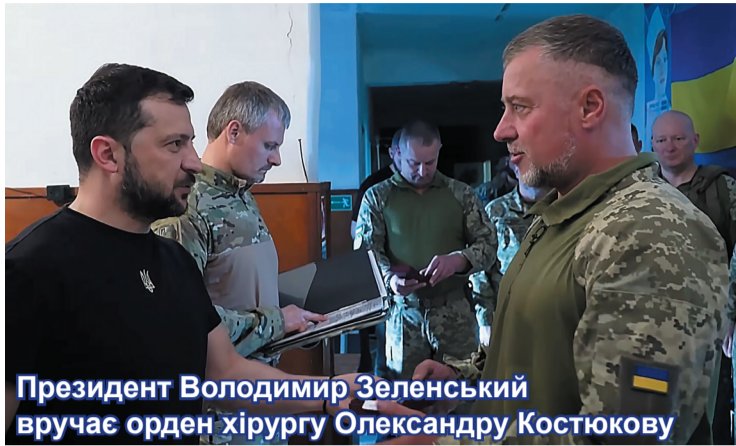
Відспівали воїна у Соборі Святого Архистратига Божого Михаїла та Архангела Гавриїла. Поховали Героя на міському цвинтарі.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ВІДЗНАКИ

НЕТІШИНСЬКИЙ МЕДИК ОЛЕКСАНДР КОСТЮКОВ НАГОРОДЖЕНИЙ ОРДЕНОМ «ЗА МУЖНІСТЬ»

Президент Володимир Зеленський вручає орден хірургу Олександрю Костюкову

За мужність, виявлену в захисті України, Президент Володимир Зеленський вручив бойовим медикам і військовим, які проходять лікування, ордени «За мужність» III ступеня. Відзнаку отримав нетішинець Олександр Костюков.

Олександр Костюков, лікар-хірург комунального некомерційного підприємства Нетішинської міської ради «Спеціалізована медико-санітарна частина міста Нетішина», оперує вже три десятки років. З квітня 2023 року був мобілізований до лав ЗСУ. Відтоді в пріоритеті – порятунок бійців на передовій.

У мирному житті оперував багато, проте новий досвід – кардинально інший через нетипові умови хірургічної практики. Страшна реальність вимагає титанічних зусиль та витривалості духу й тіла, адже тримати медичний фронт доводиться цілодобово.

Під час робочої поїздки у прифронтові області України Президент Володимир Зеленський відвідав стабілізаційні пункти, де надають медичну допомогу військовослужбовцям, пораненим і травмованим на Донецькому та Запорізькому напрямках. Саме тут нині рятує поранених Олександр Костюков.

«Велика подяка за те, що зберегли життя багатьом. Дуже дякую вам за захист наших військових. За те, що піднімаєте на ноги. Бережіть себе. І дякую за збережене життя всіх інших», – сказав глава держави.

Власна інформація

ВІЗИТИ

КОЛЕКТИВ ХАЕС ВЧЕРГОВЕ ПЕРЕДАВ АВТОМОБІЛЬ ТА ОБЛАДНАННЯ НА ПОТРЕБИ ВІЙСЬКОВИХ

ЧЕРГОВА ДОПОМОГА НЕТІШИНСЬКИХ АТОМНИКІВ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ

Працівники Хмельницької АЕС з перших днів повномасштабного вторгнення активно підтримують Збройні сили України, перераховуючи частину власних коштів на спецрахунок НБУ та на рахунок ГО «Енергія наших сердець», яка у співпраці з робочою волонтерською групою здійснює придбання та передачу необхідного для українських захисників обладнання. Завдяки цьому багато військових частин, які зверталися за допомогою до атомників ХАЕС, отримали велику кількість цінного обладнання, автомобілі, амуніцію, ліки. Загальна сума закуплено сягнула вже 40 мільйонів гривень.

Нещодавно знову для військових волонтерів придбали автомобіль, квадрокоптери, батареї й зарядні станції до них,

Зворотній зв'язок від них особливо цінний і ще раз доводить, що ми робимо усе правильно. У вересні, завдяки зусиллям усіх працівників ХАЕС, буде подолано рубіж у 200 мільйонів гривень для підтримки ЗСУ», – зазначив генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра.

ВИРОБНИЧА НАРАДА СТОСУВАЛАСЯ НИЗКИ ПИТАНЬ ЗАВЕРШЕННЯ РЕМОНТУ

У ході візиту на Хмельницьку АЕС президент НАЕК «Енергоатом» Петро Котін провів виробничу нараду з керівництвом та колективом електростанції, темою якої було позапланове завершення ремонту першого енергоблока. Присутні обговорили основні результати роботи, перебіг ремонтної кампанії, а також питання посилення безпеки на ядерному об'єкті. Цьогорічна ремонтна кампанія, за сло-

Обладнання готове для передачі військовим

До нього приєдналися члени підкомітету з питань ядерної енергетики та ядерної безпеки Комітету з питань енергетики та ЖКП Верховної Ради України.

У рамках цієї поїздки народні депутати України побували у навчально-тренувальному центрі ХАЕС, де на повномасштабному тренажері побачили, як працює перший мільйонник електростанції. Саме на ПМТ оперативний персонал відпрацьовує численні сценарії робочих моментів та позаштатних ситуацій. Андрій Сторожук, інструктор НТЦ ХАЕС, розповів народним обранцям і про принцип роботи ядерної установки та вироблення електроенергії, продемонстрував паливну збірку, яка завантажується у реактор, та відповів на низку запитань. Також гості ознайомилися з останнім впровадженням сучасних технологій на ХАЕС – роботою інтерактивного тренажера, на якому у віртуальній реальності відпрацьовує вміня оперативний персонал електричного цеху. Побували відвідувачі і в машинній залі першого енергоблока. Крім того, парламентарі оглянули повітряну лінію, яка з'єднує українську та європейську енер-

товності третього енергоблока нині оцінюється в 75%, а четвертого – у 28%.

Очільник енергокомпанії також повідомив присутнім, що попри повномасштабне вторгнення росії в Україну Енергоатом та Westinghouse посилюють співпрацю і продовжують реалізацію спільних проєктів, одним з яких є зведення на майданчику Хмельницької АЕС енергоблоків №5 та №6 за американською технологією AP1000. Він наголосив, що будівництво цих енергоблоків значно посилює енергетичну безпеку України.

Водночас Енергоатом готується розпочати власне виробництво компонентів ядерного палива й у 2023-му році вийти на промислове виробництво хвостовиків, а у 2024 році – головок для паливних касет. Як зауважив Петро Котін, вже у 2026 році компанія завершить створення власної лінії із повним циклом виробництва ядерного палива. Відтоді, підкреслюють в Міненерго, українські АЕС забезпечуватимуться вітчизняним ядерним паливом на 50% від їхньої річної потреби.

Своєю чергою парламентарі заповіли, що сприятимуть зміцненню та розбудові ві-

Візне засідання підкомітету Верховної Ради України

антидронову рушницю, прилади нічного бачення, тепловізори, набори інструментів, дрони FPV, старлінки та інше обладнання. Розглядаються нові запити та закупівлі для потреб захисників, серед яких і нацгвардійці, котрі охороняють Хмельницьку АЕС.

Петро Котін наголосив на тому, що під час війни головне завдання кожного з нас – підтримувати українську армію, і НАЕК «Енергоатом» допомагатиме захисникам стільки, скільки буде необхідно: «Це обладнання й автомобіль допоможуть оперативніше виконувати поставлені завдання. Щоденна злагоджена робота усіх та кожного на енергетичному фронті наближають нашу спільну перемогу над ворогом. Велика подяка нашим працівникам, які долучаються до благодійних справ». Очільник Енергоатому зауважив, що загалом енергокомпанія уже перерахувала на допомогу військовослужбовцям понад 500 млн грн і надалі не зупиниться у цьому напрямку.

«Дякуємо нашим захисникам за можливість щоденно працювати, за те, що можемо забезпечувати потреби країни в електроенергії, відстоювати її енергонезалежність. Хочу подякувати кожному працівнику Хмельницької АЕС за прийняте рішення допомагати захисникам, перераховуючи власні кошти на потреби армії. Усе, що закупується волонтерами, реально рятує життя наших захисників.

вами Петра Котіна, є наймасштабнішою, і вже зараз можна констатувати, що українські атомники впевнено демонструють свою професійність і незламність. Він нагадав, що вже шість атомних енергоблоків, п'ять із яких – «тисячники», підключені до енергомережі після планових ремонтів. Ремонт ще трьох блоків триває і буде завершений найближчим часом. Президент Енергоатому подякував персоналу, який робить усе можливе, аби планово-попереджувальні кампанії проходили в максимально стислі терміни, але без втрати в якості робіт. Це результат командної праці та спільної відповідальності. «НАЕК «Енергоатом» продовжує докладати всіх зусиль, аби українці взимку мали електроенергію у своїх оселях. Пишаюся нашими атомниками, нашими вартовими світла. Дякую вам усім за це. Енергоатом працює для України та українців!», – зазначив Петро Котін. Також очільник енергокомпанії вручив працівникам електростанції грамоти Верховної Ради України та Енергоатому за їхню звитягу й трудові досягнення.

ХМЕЛЬНИЦЬКА АЕС – У ПОЛІ ЗОРУ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

2 вересня 2023 року президент ДП «НАЕК «Енергоатом» Петро Котін знову відвідав наймолодшу українську АЕС.

Народні депутати у машзалі ХАЕС

госистеми.

Разом з президентом НАЕК «Енергоатом» народні депутати проінспектували хід проєктних і ремонтно-відновлювальних робіт з добудови 3-го та 4-го енергоблоків ХАЕС. За словами Петра Котіна, роботи на майданчиках тривають відповідно до затверджених графіків й наразі вже можна побачити суттєві зміни в добудові. Стан будівельної го-

тичизняної енергетичної галузі, головну роль у чому відіграватиме НАЕК «Енергоатом». Того ж дня на майданчику Хмельницької АЕС відбулося візне засідання підкомітету з питань ядерної енергетики та ядерної безпеки Комітету з питань енергетики та ЖКП Верховної Ради України.

Тетяна Степанюк
Фото Сергія Цимбаліста

Своє сорокаріччя загін відомчої воєнізованої охорони зустрів в умовах війни. Начальник підрозділу Олександр Чумак наголосив, що з перших днів повномасштабного вторгнення РФ на територію України колектив загону подвоїв зусилля навколо охорони зовнішніх об'єктів Хмельницької АЕС та об'єднався у прагненні наблизити Перемогу.

ОХОРОНА В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ

Вже у лютому 2022 року співробітники загону облаштували блокпости поблизу атомного стратегічного об'єкта: на річці Горинь, поблизу сіл Комарівки та Білотина. Колектив показав високий рівень самоорганізації та патріотичної свідомості: ніхто не виїжджав, не відмовлявся від додаткових навантажень. Бувало, чергові, відпрацювавши 12-годинну зміну, за кілька годин знову ставали до несення варті. Після основної роботи виходили на громадську: у лавах територіальної оборони з охорони атомної електростанції пліч-о-пліч з пенсіонерами ХАЕС, працівниками інших підрозділів патрулювали територію навколо ХАЕС. У складі добровольчого формування охороняли околиці міста енергетиків. Разом з бійцями ДФТГ затримували осіб, в яких були вилучені наркотики.

У складний воєнний час зросли й ви-

ронним підрозділом з серпня 1983 р. по квітень 1984 р. Тоді відділення складалося з 12 працівників – стрільців та сторожів, які несли службу на трьох постах з охорони комплектуючого обладнання Хмельницької АЕС. У різний час підрозділом керували Петро Ковальчук (квітень 1984 р. – листопад 1986 р.), Микола Гайдук (листопад 1986 р. – січень 2002 р.), Микола Нечипорук (січень 2002 р. – березень 2022 р.).

З 1987 року і до нині у підрозділі працюють Людмила Оленчук та Валентина Канєвська.

З березня минулого року загін відомчої воєнізованої охорони очолив Олександр Чумак. Керівник вивчив роботу підрозділу зсередини, адже пройшов основні щаблі професійного становлення. Розпочинав з охоронника 1-го розряду. Особисто знайомий з кожним працівником підрозділу, адже працював у складі більшості команд. Робочий день Олександра

З нагоди 40-річчя заснування загону відомчої воєнізованої охорони вручено вітальну адресу колективу підрозділу

чергування у межах міста, інший призначений для роботи мобільної групи на водіймі-охолоджувачі», – зауважив керівник підрозділу Олександр Чумак.

На вимогу часу та завдяки підтримці генерального директора ВП ХАЕС Андрія Козюри працівники загону відомчої воєнізованої охорони мають на озброєнні біноклі, тепловізори, бодикамери та інші спецзасоби. Нещодавно кожен пост ЗВВО було обладнано мікрохвильовою піччю та

ка. А як інакше, адже колектив провів на фронт двох своїх колег та друзів – Василя Войцеховського та Олександра Стукала. Василь свого часу очолював добровільний загін Нетішинської територіальної громади, на фронті отримав поранення, незабаром після реабілітації повернувся у стрій ЗВВО. А Олександр, як і безліч синів та родичів працівників загону, продовжує боронити рідну землю від окупантів. Разом з молитвами колектив ЗВВО шле

ОХОРОНА ОСОБЛИВО ВАЖЛИВИХ ОБ'ЄКТІВ ХАЕС ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Керівний склад загону відомчої воєнізованої охорони

моги до працівників. При відборі на службу кандидати повинні здати нормативи з фізичної підготовки, пройти психофізіологічне обстеження на базі навчально-тренувального центру. Якщо раніше при працевлаштуванні перевагу надавали чоловікам, які служили у Збройних силах України, нині пріоритети змінилися, чоловіки пішли на фронт. Відтак впродовж нинішнього року на роботу брали переважно жінок. Наразі у загоні забезпечено гендерну рівність.

ІСТОРІЯ ЗВВО: ВІД 12 ПРАЦІВНИКІВ ДО ПОНАД 200 ПРОФЕСІОНАЛІВ

Історія загону відомчої воєнізованої охорони бере свій початок з серпня 1983 року, коли перший директор Хмельницької АЕС Олексій Троценко підписав наказ №515-к про створення підрозділу ВОХР. Охорона особливо важливих об'єктів Хмельницької атомної електростанції та об'єктів, розташованих поза межами промислового майданчика, – його пріоритетне завдання.

Першим начальником було призначено Олексія Старкова, який керував охо-

валентиновича не обмежений офіційними вісьмома годинами, як керівник позмінного персоналу, він на телефонному зв'язку цілодобово. Проте переконаний, на його підлегліх можна покластися. В умовах воєнного стану рівень відповідальності працівників ЗВВО лише зріс: колектив став об'єднаним та дружним.

ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ОХОРОНУ ДЕСЯТКІВ ВАЖЛИВИХ ОБ'ЄКТІВ ХАЕС

У структурі ЗВВО працюють 5 команд та дві мобільні групи. Відтак понад двісті співробітників загону відомчої воєнізованої охорони забезпечують надійну охорону десятків важливих об'єктів Хмельницької атомної електростанції. За поточний рік вони склали 7 протоколів за порушення вимог пропускового режиму. Проте, констатують охоронники, цьогоріч значно знизився рівень браконьєрства на водіймі-охолоджувачі Хмельницької АЕС.

«Роботу загону відомчої воєнізованої охорони суттєво покращило придбання торік двох нових автомобілів «Рено» для організації чергування мобільних груп: одним транспортним засобом здійснюється

портативним холодильником. У варткових вежах замінено прилади опалення з тенювих, що спляють повітря, на керамічні.

На співробітників ЗВВО очікує подальше оновлення матеріально-технічної бази. На багатьох об'єктах Хмельницької АЕС планується встановити відеоспостереження. «Це суттєво покращить якість роботи ЗВВО, але не замінить персонал. Адже техніка фіксує, але не реагує на різноманітні порушення», – зазначив начальник. Для команди, що охороняє водіймі-охолоджувач, планують придбати новий човен. Серед стратегічних планів – замінити застарілі варткові вежі на сучасні фабричні, обладнані кондиціонерами, з пластиковими вікнами та дверима.

ЄДИНЕ ПРАГНЕННЯ – НАБЛИЗИТИ ПЕРЕМОГУ

Олександр Чумак розповів, що благодійність – ще один напрямок, яким живе колектив загону відомчої воєнізованої охорони. Ця діяльність, яка не прописана в жодній посадовій інструкції, зайняла чільне місце у серці кожного працівни-

для них шоломи, каски, бронезилети, тепловізори, старлінки, одяг, взуття, долучається до придбання автомобілів. У складі міських волонтерських організацій співробітники ЗВВО плетуть сітки, рихтують машини на фронт, готують та передають їжу. «У всіх нас єдине прагнення – наблизити Перемогу усіма доступними методами», – підсумовує керівник.

Олександр Чумак наголошує, що саме під час воєнного стану його колектив продемонстрував особливу єдність, згуртованість та прагнення допомогти Збройним силам України здолати ворога. «Дякую, що в умовах боротьби за Незалежність показуєте високий рівень патріотизму, чітко виконуєте посадові обов'язки та всіма силами працюєте на Перемогу: вірите, волонтерите, донатите. Бажаю Перемоги, мирного неба над Україною та здоров'я працівникам підрозділу та їхнім родинам», – звернувся до колективу Олександр Чумак, начальник загону, який вже чотири десятиліття охороняє об'єкти Хмельницької АЕС.

**Лариса Власюк
Фото Сергія Цимбаліста**

ГАННА БИКОНЯ: «ХОЧУ, АБИ МОЇ КАРТИНИ НАДИХАЛИ ЛЮДЕЙ СТВОРЮВАТИ ПРЕКРАСНЕ»

Художниця-початківець Ганна Биконя, працівниця енергоремонтного підрозділу ХАЕС, за пів року створила шість художніх полотен. Тему для своїх робіт вибрала цікаву та непересічну – автентичні весільні українські традиції, отож на картинах зображено гарних, гордих та мужніх українок. Центральне місце у прем'єрній виставці займає композиція «Гуцульські молодята» – символ продовження роду та відродження України.

Нещодавно у сусідньому Острозі, колиці культури та освіти нашої країни, відбулася виставка-прем'єра робіт талановитої нетішинки Ганни Биконі. У стінах Острозької центральної бібліотеки зібралися рідні, друзі, знайомі молоді художниці, аби підтримати та розділити із мисткинею її перший вернісаж. Попри те, що Ганна не має вищої професійної художньої освіти, роботи в етностилі насправді вражають. Яскраві, майстерно промальовані деталі весільного одягу героїнь полотен притягують погляд і викликають бажання відчувати всі узори на дотик. Жінка, яка ніколи до цього професійно не писала, створила свої картини за останніх пів року. І як би це дивно не звучало, поштовхом для такої реалізації стала повномасштабна війна.

«Мабуть, 24 лютого минулого року ми всі стали іншими: переоцінили своє життя, ідеали, минуле і майбутнє. Відчули своє коріння, зрозуміли, що воно є одним із шляхів порятунку. Мені настільки захотілося перенести на полотно усю красу і велич нашого сокровенного, автентичного, родинного, яке криється у наших традиціях, зокрема весільних, що фарби і мольберт, подаровані чоловіком, стали моїм порятунком від відчаю», – пригадує Ганна початок творчого шляху.

Молода жінка сором'язливо розповідає, що дуже любить малювати, проте робила це виключно для себе, не наважуючись творити на широкий загал. У свій час закінчила Нетішинську художню школу, навіть мріяла вступати до Львівської мистецької академії, проте, переживаючи, що батькам буде фінансово важко здійснити її плани, відклала цю мрію десь на глибину душі. Отож закінчила Рівненський інститут слов'янознавства, отримавши спеціальність товарознавця-експерта митної справи, деякий час працювала у банківській сфері, віддавала увесь свій час та любов чоловікові та двом синочкам – Андрійку та Сашку. А мрія, час від часу нагадуючи про себе нерезалізованим талантом, чекала, аби спалахнути з новою силою...

Художниця Ганна Биконя, працівниця енергоремонтного підрозділу ХАЕС

«Події, які останні півтора року довелося переживати моїй сім'ї, країні, перевернули моє життя з ніг на голову. Незадовго до початку війни я пройшла навчання та отримала посвідчення водія, а вже на початку березня минулого року довелося одразу сісти за кермо, взявши відповідальність за маму та двох дітей, і подолати відстань у 1200 кілометрів. У Празі ми знайшли тимчасовий прихисток, там нас зустріла моя рідна сестра Ольга, – пригадує Ганна тривожний початок повномасштабного вторгнення. – Там, на чужині, гостро відчувала, що потрібно цінувати своє, берегти родинне коріння, адже саме це у нас намагаються відібрати вороги, хочуть стерти нас як націю, лишити пам'яті, культури, традицій. І навіть якщо ми врятуємось, роз'їхавшись по безпечних місцях світу, без свого менталітету та української душі усі ми безликі. Сестра порадила взятися за пензлик і фарби – вона завжди мене до цього надихала, адже й сама дуже гарно малює».

Усе склалося, коли Ганна з дітьми повернулася додому. Аби розрадити дружину, чоловік Денис подарував їй мольберт, полотно та фарби, і мрія почала набувати реальних обрисів. За місяць (а це був час масованих ракетних обстрілів, постійних блекаутів) жінка створила свою першу роботу – «Гуцулку», де зобразила дівчину, наречену якої пішов на війну. Далі за цією картиною почали народжуватися інші. Усі героїні вбрані у надзвичайно гарний одяг, за яким можна вивчати весільно-обрядові традиції України. Про це Ганна може розповісти багато і цікаво, зізнається, що надихається низкою етнографів, художників, зокрема Мартою Пітчук, Анною Сенік. Уважно стежить за творцями етно-проектів «Щирі», «Нація», «Треті півні», «Гуцул», «Витоки», «Етно-красуня», мріє потрапити до музею колекціонера Богдана Петричука.

Так з таланту, душевного скарбу, пензлика, акрило-

вих фарб та вправних рук майстрині народилася колекція «Сплетіння кохання», яку наша героїня навряд чи відважилася б представити на широкий загал, аби не її колеги з енергоремонтного підрозділу. Побачивши її першу роботу, Сергій Ламах, головний інженер ЕРП ХАЕС, порадив чоловіку Денису, який теж трудиться у цьому підрозділі, вмовити Ганну на організацію виставки.

«Мені надзвичайно приємно, що серед багатьох працівників нашого підрозділу є такі творчі, обдаровані колеги. Особливо тішуся за Ганну, бо вона порівняно недавно влилася у наш колектив і є прикладом того, як потрібно реалізовуватися в житті. З одного боку, суто технічна професія у жінки – кранівниця дільниці з експлуатації вантажопідіймальних механізмів цеху ремонтного обслуговування та експлуатації вантажопідіймальних механізмів ЕРП, а з іншого – душа, яку переповнює любов до нашого українського скарбу», – наголосив на виставці Сергій Ламах.

До вітань долучився і начальник енергоремонтного підрозділу ХАЕС Володимир Харченко: «Такі події, як сьогоднішня прем'єра нашої колеги Ганни Биконі – можливість не вигоріти морально і душевно в надзвичайно важкий для кожного з нас час. Це віддушину, яка додає сил у боротьбі за нашу українську спадщину, приклад того, як можна любити і плекати своє рідне. Радий, що працюю з такими людьми».

«Можливо, вас це дивує, але мені подобається моя технічна робота. Я люблю працювати з машинами, бо чітко знаю схему роботи, керуюся правилами і відповідально виконую поставлені переді мною завдання. Я свідомо пішла навчатися нинішньою весною цієї спеціальності, бо усвідомлюю, наскільки зараз не вистачає кваліфікованих працівників такого напрямку. І надзвичайно задоволена, що гарно склала теоретичні та практичні іспити, отримала посвідчення спеціаліста робіт з підвищеною небезпечністю і змогла влаштуватися працювати на Хмельницькій АЕС», – розповідає Ганна Биконя.

Картини – це інша магія, давня мрія, яка випурхнула з її душі і творить прекрасне на полотні. І час знаходиться, адже в цьому її підтримує чоловік та діти. Часто Денис бере за руки хлоп'ят і йде з ними гуляти, а Ганна, вмикаючи улюблену «ДахуБраху», чаклує над полотном, вимальовує-виліплює на ньому магічні узори української ідентичності. Вона пише у цікавому самотньому стилі, особливою технікою. Каже, найважче намалювати очі, бо такі з них дивиться душа...

«Мене сьогодні переповнюють емоції, ніколи б не могла подумати, що мої роботи сподобаються. Я відчуваю вашу підтримку, тому боятися і соромитися більше не буду. Буду творити – хочу, аби мої картини надихали людей створювати прекрасне, а молодь – дізнаватися про нашу багату культуру і не забувати своє коріння», – емоційно поставила крапку своєї творчої прем'єри Ганна Биконя. А ми маємо надію побачити прекрасні роботи нашої колеги згодом і у себе на Хмельницькій АЕС.

Тетяна Степанюк

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 28 серпня по 4 вересня 2023 року

ГАММА-ФОН:

м. Нетішин – 0,111 мкЗв/год
м. Острог – 0,100 мкЗв/год
м. Славути – 0,098 мкЗв/год
с. Межиріч – 0,100 мкЗв/год
с. Старий Кривин – 0,102 мкЗв/год
с. Білотин – 0,110 мкЗв/год
с.мт Мізоч – 0,106 мкЗв/год

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:

адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС»
ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання Серія ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавничстві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз. Зам. 2955
Розповсюджується безкоштовно

